

عنوان مقاله:

کاهش آسیب های اجتماعی دانش آموزان در حیطه شناختی با نقش آفرینی معلمان از نگاه نهج البلاغه

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات دینی، علوم انسانی و اخلاق زیستی در جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

احمد ربانی خواه - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه پیام نور

فرزاد دهقانی - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

تعلیم و تربیت زیر بنای بنیان جامعه و حفظ و شکوفایی استعداد های افراد آن است. یکی از راه کار های اساسی مبارزه با آسیب های اجتماعی فرهنگ سازی با آموزش است که به مثابه پیشگیری از آسیب ها تعبیر می شود. معلمان به عنوان گروه مرجع و الگو در شکل گیری حیطه شناختی دانش آموزان و کاهش آسیب های اجتماعی دارای تاثیر غیر قابل انکار و جدی اند. نهج البلاغه که رهنمود های راه گشای بزرگترین معلم مکتب وحی است می تواند راه کار های اساسی در این حیطه داشته باشد به همین سبب پژوهش حاضر با ابزار گردآوری کتابخانه ای - استنادی و روش توصیفی - تحلیلی و سطح تحلیل مضمون به دنبال پاسخ به سوال زیر است که براساس گزاره های نهج البلاغه معلم چگونه در کاستن آسیب های اجتماعی در حوزه شناختی دانش آموزان می تواند نقش آفرینی کند؟ یافته های پژوهش حاکی از آن است که در گام اول معلم با متخلق شدن به اخلاق انبیاء (ع) و دارا شدن مولفه هایی چون توکل، صبر و گذشت، مهربانی و تواضع و در گام دوم با شناخت حیطه شناختی و نقش آفرینی متناظر چون تعمیق شناخت خداوند، تعمیق شناخت دنیا، تعمیق شناخت در مورد حقیقت انسان و روشن گری درباره مرگ و معاد باعث تقویت حیطه شناختی دانش آموزان و بالتبع کاهش آسیب های اجتماعی می شود

کلمات کلیدی:

معلم، تربیت، آموزش، آسیب های اجتماعی، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1712798>

